

בש"פ 7939/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7939/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת
בתיק פע"מ 8376-10-22 מיום 20.10.2022 שניתן
על ידי כב' השופט ג'ורג' אזולאי

תאריך הישיבה: ה' בכסלו התשפ"ג (29.11.2022)

בשם המבקשת: עו"ד ארז מושקוביץ
בשם המשיב: עו"ד עינת גרוסמן

החלטה

ערר לפי סעיף 23(2)(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק הגנת הציבור) על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ג' אזולאי) בפע"מ 8376-10-22 מיום 20.10.2022, אשר האריך את צו הפיקוח בעניינו של העורר בשנתיים נוספות. אחד התנאים המגבילים הוא איסור על העורר להשתמש ברכב ובכלל זה רכב דו גלגלי.

1. העורר הורשע בעבירות של אינוס וביצוע מעשה סדום בשני אישומים נפרדים, שהמשותף להם הוא שבוצעו

עמוד 1

לאחר שהסיע ברכבו צעירה וקטינה שלהן הציע טרמפ. ביום 28.2.2006, העורר נדון ל-17 שנות מאסר בפועל; 3 שנות מאסר על תנאי; וכן חויב בפיצוי בסך של 50,000 ₪ (בצירוף הפרשי הצמדה וריבית) לכל אחת מהמתלוננות. בפסק דינו של בית משפט זה מיום 11.1.2010, נדחה ערעורו של המערער על הכרעת הדין ועונשו הופחת ל-16 שנות מאסר בפועל.

2. ביום 18.10.2020 הוטל על העורר צו פיקוח ומעקב לפי סעיף 12 לחוק הגנת הציבור, עד ליום 18.10.2022, וזאת, בין היתר, בהתבסס על הערכת המסוכנות בעניינו שקבעה כי מסוכנותו המינית גבוהה. במהלך תקופת הפיקוח, לחובת העורר נרשמו שתי הפרות של הצו – כניסה לאתרי פורנו ושימוש במחשב נייד ללא חסם (בימים 29.11.2020 וב-19.6.2021, בהתאמה).

3. בחודש ספטמבר 2022, בוצעה הערכת מסוכנות נוספת לעורר, וזאת בסמוך לתום תקופת ההארכה של צו הפיקוח. צוין כי רמת המסוכנות פחתה לבינונית-גבוהה, וכן הומלץ להמשיך את הטיפול הייעודי של העורר לצד שילובו בטיפול זוגי.

ביום 6.10.2022, ביקשה המשיבה להאריך את צו הפיקוח למשך שנתיים נוספות, עד ליום 18.10.2024, בהתאם להמלצת היחידה לפיקוח על עברייני מין. בבקשה פורטו מספר תנאים מגבילים, ובין היתר, "איסור נהיגה ברכב ללא נוכחות של בגיר/ה נוסף המודע לעבירה ולמגבלה אשר יאושר על ידי קצין הפיקוח". בדיון שהתקיים ביום 20.10.2022, העורר נתן הסכמתו להארכת צו הפיקוח, למעט התנאי הנ"ל, ונתבקש להתיר לעורר לנהוג על אופנוע לצרכי עבודה. עוד ביקש העורר לקצר את משך הפיקוח משנתיים לשנה, שבסופה תתקבל הערכת מסוכנות עדכנית.

4. בהחלטתו מיום 20.10.2022 נעתר בית משפט קמא לבקשה והורה על הארכת הצו לשנתיים, בהתאם לתנאים שפורטו בבקשה. בית המשפט קבע כי המונח "רכב" כולל גם כלי רכב מסוג אופנוע, שכן מדובר בכלי מהיר, שניתן להרכיב עליו נוסעים נוספים וישנו קושי רב יותר לקפוץ מהאופנוע ולברוח ככל שקיים סיכון. עוד נקבע כי הפרות הצו על ידי העורר מהוות "נורה אדומה", שכן הוא מעיד על עצמו כי מסוכנותו המינית לא פחתה באופן ניכר.

מכאן הערר שלפניי.

5. במסגרת הערר ובדיון לפניי, קיבל העורר על עצמו את התנאי לפיו נאסר עליו לנהוג ברכב ללא מלווה, וביקש לצמצם את הערר אך ורק כנגד התנאי האוסר עליו לנהוג ברכב דו-גלגלי, וזאת על מנת להקל על נסיעתו למקום העבודה החדש שלו, וכן כדי שיוכל לעבוד כשליח לאחר שעות העבודה. נטען כי בית משפט קמא שגה משלא נתן משקל לכך שחלפו כ-18 שנים מאז ביצוע העבירות בשנת 2004; כי בתקופת הצו העורר שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי, ובין היתר השתלב בתקופה זו בטיפול ייעודי שיימשך לשנה נוספת; וכי מסוכנותו פחתה לבינונית-גבוהה. עוד נטען כי החלטת בית המשפט מנוגדת לתכלית סעיף 13(ג) לחוק הגנת הציבור הקובע שככל שניתן להשיג את מטרת הפיקוח באמצעות תנאי אחר שפגיעתו פחותה, על בית המשפט לעשות כן; וכי הארכת תקופת הצו למשך שנתיים נוספות הינה תקופה ארוכה בנסיבות שתוארו לעיל.

6. איני רואה להרחיב על אודות מטרת הסדרי הפיקוח בחוק הגנת הציבור והשיקולים הצריכים על מנת לאזן בין

האינטרס הציבורי לבין זכויות העבריינין, והדברים ידועים ומוכרים (ראו, לדוגמה, בש"פ 7063/20 פלוני' מדינת ישראל (12.11.2020); בש"פ 373/21 מדינת ישראל' פלוני (27.1.2021)).

7. כאמור, העורר סבר וקיבל על עצמו את התנאי לפיו נדרשת נוכחותו של מלווה בגיר שעה שהוא נוהג ברכב, והערר מתמקד אפוא בבקשתו לאפשר לו לרכב על רכב דו-גלגלי, כשהוא מצויד בקסדה אחת בלבד (אין חולק שהמשיב רשאי לעשות שימוש באופניים חשמליים, כפי שנעשה על ידו עד עתה, ואלה שימשו אותו בנסיעה למקום עבודתו הקודם, שהיה קרוב לביתו).

8. ניתן להבין את רצונו של העורר להתנייד ביתר חופשיות אל מקום עבודתו וממקום עבודתו, ויש להניח כי התנאי המגביל אכן מכביד עליו. ברם, יש לזכור כי כלי הרכב הוא שאפשר לעורר לבצע את המעשים החמורים בגינם נידון למאסר ממושך. גם רכב דו-גלגלי עלול חלילה להפוך לכלי תקיפה בידי המשיב, ושמה דווקא ברכב כזה, הסיכון אך גובר. יפים לענייננו הדברים הבאים:

"הנה כי כן, נתקלים אנו בכלי הרכב כמוטיב חוזר במעשיו המיניים של העורר. כלי הרכב שימש את העורר כאמצעי פיתוי אפקטיבי, וכפלטפורמה המאפשרת לעורר לחשוף את עצמו לקטינים. אין לקבל אפוא את הטענה שרכב דו גלגלי המוגבל ביכולתו לסוכך על הנמצאים עליו לא יכול לשרת בעתיד את התפקיד הפונקציונאלי שהועיד העורר לכלי רכבו בעבר, לא בהיבט הפיתוי ולא בהיבטים אחרים, בפרט נוכח הפוטנציאל לחיכוך פיזי עם הנוסע" (החלטת השופט ע' פוגלמן בבש"פ 5308/12 פלוני' מדינת ישראל, פסקה 7 (23.7.2012)).

וכן:

"אכן, השימוש ברכב אינו גורם שמסיר עכבות או מעורר יצר מיני אצל העורר, ועדיין מדובר בגורם סיכון שמאפשר ומקל על ביצוע עבירות מין' (החלטת בבש"פ 5670/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (10.9.2019)). השימוש ברכב היה גם האמצעי וגם הזירה לביצוע העבירות על ידי העורר, וביטול המגבלה על השימוש ברכב צריך להיעשות אפוא בזהירות יתרה, שלא לשים מכשול בפני עיוור ולא להעמיד את העורר בניסיון טרם זמנו" (החלטת בבש"פ 286/20 פלוני' מדינת ישראל, עמוד 4 (16.1.2020)).

9. ועיקרו של דבר. דמותו של העורר, כפי שמשקפת מהערכת המסוכנות, היא בעייתית, בלשון המעטה, כך שנקודת האיזון בין זכויות העורר לבין האינטרס של ההגנה על הציבור, נוטה יותר להגנת הציבור.

10. אף איני רואה להיעתר לבקשת העורר ולהורות על ביצוע הערכת מסוכנות נוספת בחלוף שנה. הערכת מסוכנות דורשת משאבים והשקעה רבת, ובהינתן שתוקפן של הערכות מסוכנות הוא שנתיים (בהעדר שינוי נסיבות משמעותי), אין מקום להכביד עוד יותר על המרכז להערכת מסוכנות, שידיו ממילא עמוסות בעבודה.

11. סוף דבר, שהערר נדחה.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשפ"ג (29.11.2022).

ש ו פ ט
